

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Mrázkové a soudců JUDr. Pavla Vlacha a JUDr. Čestmíra Slaného v právní věci

žalobkyně: **H. K.**, narozená dne XXX
bytem XXX
zastoupená advokátkou JUDr. Danielou Hákovou
sídlem Opletalova 1015/55, Praha 1

proti
žalované: **Green Village Development s. r. o.**, IČO: 06277853
sídlem Jungmannovo náměstí 765/5, Praha 1
zastoupená advokátkou Mgr. Alenou Řeňovskou
sídlem Revoluční 763/15, Praha 1

o zaplacení částky 2 500 000 Kč s příslušenstvím,

k odvolání obou účastníků proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 29. 7. 2021, č. j. 29 C 142/2020-143,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně **se potvrzuje.**
- II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalované na náhradu nákladů odvolacího řízení částku 45 012 Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku, k rukám zástupce žalované.

Shodu s prvopisem potvrzuje J.H.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně zamítl žalobu o zaplacení částky 2 500 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 9% ročně od 10. 3. 2020 do zaplacení (výrok I) a uložil žalobkyni zaplatit žalované na náhradu nákladů řízení částku 67 518 Kč, k rukám zástupce žalované, do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok II).
2. Rozhodl tak o žalobě podané u něj dne 18. 6. 2020, kterou se žalobkyně domáhala na žalované zaplacení uvedené částky na náhradu škody, jež jí měla být způsobena nařízením předběžného opatření k návrhu žalované. Škoda má odpovídat výši slevy z kupní ceny, kterou byla žalobkyně jako prodávající nucena v důsledku nařízení předběžného opatření poskytnout třetí osobě.
3. Soud prvního stupně vyšel ze zjištění, že žalobkyně jako prodávající uzavřela dne 28. 6. 2019 s obchodní společností Vilesol s. r. o., IČO: 07705883, jako kupující, smlouvu o prodeji žalobkyni patřících pozemků v katastrálním území xxx a obci Praha, o výměře přesahující 35 000 m², vedených v katastru nemovitostí jako zahrady, trvalý travní porost a ostatní plocha (dále i jen „pozemky“), za kupní cenu ve výši 45 000 000 Kč. Smluvní strany ujednaly právo kupující odstoupit od smlouvy mj. v případě, pokud nebude vlastnické právo v její prospěch zapsáno do katastru nemovitostí do šesti měsíců od uzavření smlouvy z důvodu na straně prodávající. Za takový důvod se podle smlouvy považuje mj. spor prodávající „s budoucím kupujícím“. Dne 20. 9. 2019 podaly smluvní strany u katastrálního úřadu návrh na vklad vlastnického práva k pozemkům ve prospěch kupující. Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 4. 10. 2019, č. j. 0 Nc 39018/2019-366, bylo k návrhu žalované nařízeno předběžné opatření, kterým byla žalobkyni uložena povinnost zdržet se veškerého nakládání s pozemky. Dne 7. 10. 2019 bylo řízení o povolení vkladu přerušeno. Usnesením Městského soudu v Praze jako soudu odvolacího ze dne 13. 12. 2019, č. j. 72 Co 453/2019-450, bylo k odvolání žalobkyně usnesení o nařízení předběžného opatření zrušeno jako nepřezkoumatelné a věc byla vrácena soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Zrušující usnesení odvolacího soudu nabylo právní moci dne 19. 12. 2019. Dne 23. 12. 2019 smluvní strany uzavřely dodatek kupní smlouvy, jímž ujednaly, že pokud dojde k zápisu vlastnického práva ve prospěch kupující do katastru nemovitostí do 30. 4. 2020, poskytne prodávající slevu z kupní ceny ve výši 2 500 000 Kč. Pro případ, že k takovému zápisu nedojde ani v takto prodloužené lhůtě (oproti původní lhůtě v kupní smlouvě), pak strany deklarovaly, že budou jednat o dalším postupu. Řízení o povolení vkladu vlastnického práva skončilo dne 21. 1. 2020 (v bodu 8 odůvodnění napadeného rozsudku uvedeno nesprávně 21. 1. 2021) jeho zastavením, a to ke zpětvzetí vkladového návrhu. Ohledně bližších okolností uzavření dodatku vzal soud prvního stupně z čestného prohlášení jednatele kupující za prokázané, že žalovaná nebyla zapsána jako vlastník pozemků v katastru nemovitostí ještě v polovině prosince roku 2019, a to z důvodu sporů žalobkyně se žalovanou. Jelikož se kupující „nejevilo realisticky“, že by k zápisu jejího vlastnictví mohlo dojít ve sjednané lhůtě, a jelikož současně existovalo riziko protahování takové situace, zvažovala kupující využití svého práva odstoupit od smlouvy. Navrhla nicméně žalobkyni, že tohoto práva nevyužije výměnou za slevu z kupní ceny, na čemž se strany dohodly a prodloužily termín pro zápis vlastnického práva ve prospěch kupující až do 30. 4. 2020. K zápisu vlastnického práva kupující do katastru nemovitostí pak došlo až dne 20. 1. 2020, na podkladě opakovaného návrhu na vklad ze dne 23. 12. 2019.
4. Uvedená zjištění soud prvního stupně právně posoudil podle ustanovení § 77a odst. 1 a 2 o. s. ř., jež citoval.
5. Předně shledal, že žaloba byla ve smyslu jeho druhého odstavce podána včas, v otevřené šestiměsíční prekluzivní lhůtě běžící od data nabytí právní moci zrušujícího usnesení odvolacího soudu.

Shodu s prvopisem potvrzuje J.H.

6. Dále uvedl, že předpoklady odpovědnosti navrhovatele předběžného opatření za škodu podle prvního odstavce tohoto zákonného ustanovení jsou: 1) zánik nebo zrušení nařízeného předběžného opatření z jiného důvodu než vyhovění návrhu ve věci samé nebo uspokojení navrhovatelova práva; 2) vznik újmy v příčinné souvislosti s vydáním předběžného opatření; 3) absence naplnění liberačního důvodu spočívajícího v tom, že by k újmě došlo i jinak.
7. První předpoklad odpovědnosti žalované jako navrhovatele předběžného opatření soud prvního stupně shledal s ohledem na důvody zrušení nařízeného předběžného opatření naplněný.
8. Druhý předpoklad, tj. příčinná souvislost nařízeného předběžného opatření a škody, mající spočívat v poskytnuté slevě z kupní ceny, však podle soudu prvního stupně dán není.
9. Uvedený závěr soud prvního stupně odůvodnil úvahou, že kupující v souzené věci vůbec nevzniklo právo odstoupit od smlouvy, za jehož nevyužití měla být sleva poskytnuta. Důvodem nezapsání vlastnického práva ve prospěch kupující do katastru nemovitostí ve sjednané šestiměsíční lhůtě totiž bylo zastavení vkladového řízení z důvodu zpětvzetí návrhu na vklad na základě souhlasného jednání obou stran kupní smlouvy, na něž pak navázalo podání nového vkladového návrhu ještě před uplynutím původní šestiměsíční lhůty. Nejednalo se tedy o důvod tížící výlučně prodávající. I uzavření samotného dodatku kupní smlouvy, jímž byl založen nárok kupující na slevu z kupní ceny, pak bylo podle soudu prvního stupně „svobodným dvoustranným projevem vůle stran smlouvy“, nejednalo se o přímý následek vydání předběžného opatření.
10. Pro úplnost se soud prvního stupně vyjádřil i k otázce vzniku a výše škody. Uvedl, že i pokud by kupující skutečně odstoupila od smlouvy, pak by nezaplacená, potažmo snížená kupní cena nebyla škodou, neboť nelze vyloučit, že by žalobkyně prodala pozemky jinému zájemci za totožnou cenu. Výši škody pak podle soudu prvního stupně nelze koncipovat jako částku dohodnutou stranami kupní smlouvy, ježto by tak mohly určit výši škody zcela libovolně.
11. Proto soud prvního stupně zamítl žalobu jako nedůvodnou a o povinnosti žalobkyně zaplatit úspěšné a advokátem zastoupené žalované plnou náhradu nákladů řízení rozhodl podle § 142 odst. 1 o. s. ř. a vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „AT“).
12. Oba účastníci napadli rozsudek soudu prvního stupně včasnými a přípustnými odvoláními. Žalobkyně jím brojila proti rozsudku výslovně v obou jeho výrocích, podle obsahu odvolání však jen ve výroku o věci samé (proti rozhodnutí o nákladech řízení výslovně ničeho nenamítala). Žalovaná podala odvolání proti nákladovému výroku napadeného rozsudku.
13. Žalobkyně v odvolání zpochybnila soudem prvního stupně zaujaté právní posouzení věci, shledala okolnostmi vylučujícími vztah příčinnosti souhlasné právní jednání stran kupní smlouvy jednak při uzavření jejího dodatku, jednak při zpětvzetí vkladového návrhu. Soud prvního stupně podle žalobkyně nezohlednil, že v obou případech šlo o jednání vynucená nařízením předběžného opatření, mající preventivní charakter a minimalizující vznik, potažmo výši škody. Dodatek kupní smlouvy byl uzavřen dne 23. 12. 2019, kdy do uplynutí lhůty pro odstoupení, kterýžto okamžik podle žalobkyně připadl na 28. 12. 2019, zbýval jediný pracovní den. Bylo evidentní, že k zápisu do katastru v této lhůtě nedojde a že šikanózní jednání žalované, představované do této doby podáním celkem šesti (!) nedůvodných návrhů na nařízení předběžného opatření, bude pokračovat. Žalobkyně je přesvědčena, že kupující (by) byla oprávněna odstoupit od smlouvy. Žalobkyni byl tento úmysl kupující, jak správně zjistil soud prvního stupně, ohlášen, odstoupení bylo reálnou hrozbou a žalobkyně se mu uzavřením dodatku rozhodla zamezit i proto, že se pozemky marně snažila prodat jako celek serióznímu a solventnímu zájemci již od roku 2007. Právě proto přistoupila na návrh kupující na slevu z kupní ceny. Zpětvzetím vkladového návrhu pak účastníci jen předešli jeho nutnému zamítnutí s ohledem na ustanovení § 76f odst. 2 o. s. ř. Výše slevy činila

jen 5,5% z kupní ceny. Pokud měl o její výši soud prvního stupně pochybnosti, měl je prezentovat, a žalobkyně by navrhla posouzení výše slevy znaleckým posudkem.

14. Proto žalobkyně navrhla, aby odvolací soud zrušil napadený rozsudek a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

15. Žalovaná v odvolání vytkla soudu prvního stupně, že jí přiznal náklady zastoupení jen za tři úkony právní služby vykonané v řízení jejím advokátem (přípravu a převzetí zastoupení, vyjádření k žalobě a účast na jediném jednání soudu), nikoliv však za další dva úkony právní služby (nahlížení do spisu a další poradu s klientem trvající déle než jednu hodinu), ač je výslovně vyúčtovala a rovněž i doložila. Oba úkony byly podle žalované provedeny účelně. Nahlédnutí do spisu bylo nezbytné z důvodu potřeby vyhovět výzvě soudu k vyjádření podle § 114b o. s. ř. V průběhu další porady s klientem pak byla žalovaná seznámena svým zástupcem právě s obsahem spisu a byl precizován další procesní postup. Proto žalovaná navrhla, aby odvolací soud změnil napadený rozsudek v nákladovém výroku jen tak, že jejich výši určí částkou 112 530 Kč.

16. Ve vyjádření k odvolání žalobkyně pak žalovaná vyvracela odvolací námitky žalobkyně, ztotožnila se se skutkovými i právními důvody napadeného rozsudku, a navrhla jeho potvrzení jako – v meritu – věcně správného. Zdůraznila, že od nabytí právní moci zrušujícího usnesení odvolacího soudu (19. 12. 2019) do 28. 12. 2019 uplynulo 9 dní, z toho tři pracovní, v nichž bylo možné vklad povolit, kdyby nebyl návrh na jeho povolení vzat zpět. Úvaha žalobkyně, že návrh pozbyl účinku podle § 76f odst. 2 o. s. ř., byť bylo nařízené předběžné opatření v mezidobí zrušeno, je nesprávná, rozporná se závěry rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 30. 8. 2021, sp. zn. 21 Cdo 1708/2011. Žalovaná je toho názoru, že „[i] kdyby zbývala pouhá minuta pracovního dne, resp. úředních hodin příslušného katastrálního pracoviště, nebylo by možné vyloučit, že vklad bude proveden“. Jeho provedení tak spolehlivě vyloučilo právě jen zpětvzetí vkladového návrhu. Bez ohledu na otázku pravděpodobnosti povolení vkladu do 28. 12. 2019 je podle žalované nicméně rozhodující, že ke dni 23. 12. 2019, kdy byl uzavřen dodatek kupní smlouvy, kupující právo odstoupit od smlouvy nevzniklo. Pokud ostatně sama kupující souhlasila ze zastavením vkladového řízení pět dní před uplynutím šestiměsíční lhůty, stěží by se po jejím uplynutí mohla dovolávat neprovedení vkladu jako důvodu odstoupení od smlouvy. Zpětvzetí návrhu na vklad provedené dne 23. 12. 2019 tedy podle žalované není možné považovat za jednání odvracející vznik újmy, jak namítá žalobkyně, ale za naopak za jednání, které odvrácení eventuální újmy spolehlivě zabránilo. Kupující se navíc v dodatku nevzdala práva odstoupit od smlouvy, přičemž právo na slevu jí podle něj vzniklo i v případě povolení vkladu ještě v původní šestiměsíční lhůtě. Žalobkyni přitom nic nebránilo vyčkat s uzavřením dodatku a poskytnutím slevy až na okamžik, kdy žalované mohlo právo na odstoupení od smlouvy skutečně vzniknout, resp. mohla uzavřít dodatek s odloženou účinností či rozvazovací podmínkou. To však neučinila. Uzavření dodatku kupní smlouvy a zpětvzetí návrhu na vklad již v době, kdy si žalobkyně musela být vědoma zrušení nařízeného předběžného opatření, se tak žalované jeví být spíše pokusem žalobkyně se na její úkor nepoctivě obohatit. Úvahy žalobkyně o dlouhodobých nezdarech ve snaze pozemky prodat jsou podle žalované nepřipadné již proto, že o ně měla zájem právě žalovaná, která s žalobkyní za účelem jejich koupě uzavřela již v roce 2017 smlouvu o smlouvě budoucí. Té však žalobkyně nedostála.

17. Zažalovaný nárok tudíž podle žalované není podložen ničím jiným než řetězcem spekulací (že by katastrální úřad včas nepovolil, že by kupující odstoupila, že by se pak pozemky nepodařilo prodat alespoň za stejnou cenu). Proto žalobkyně navrhla, aby odvolací soud potvrdil napadený rozsudek jako věcně správný.

18. Odvolací soud přezkoumal k odvolání obou účastníků napadený rozsudek včetně řízení, které předcházelo jeho vydání (§ 212 a § 212a o. s. ř.), a neshledal důvodným odvolání žádného z účastníků.

19. Po přezkoumání napadeného rozsudku odvolací soud konstatuje, že soud prvního stupně dospěl po provedeném dokazování ke správným a pro rozhodnutí o věci samé v postačujícím rozsahu učiněným skutkovým zjištěním, s nimiž se odvolací soud ztotožňuje a pro stručnost na ně odkazuje, a nepochybil ani při jejich právním posouzení. Zejména s přihlédnutím k odvolacím námitkám tak odvolací soud dodává ke správným důvodům napadeného rozsudku již jen následující.
20. Pokud jde o skutkovou rovinu věci, odvolací soud považuje pro úplnost za vhodné doplnit, že „budoucím kupujícím“ ve smyslu článku 5. 1. kupní smlouvy se rozumí žalovaná. Ta s žalobkyní uzavřela, jak uvedeno již v žalobě a prokazováno byť jen odkazem v článku 4. 3. kupní smlouvy, provedené již soudem prvního stupně, ohledně koupě pozemků již dne 15. 8. 2017 smlouvu o smlouvě budoucí. K zasazení širokých procesních aktivit žalované, žalobkyní hodnocených jako šikanózní, do určitého kontextu je proto podle odvolacího namístě zdůraznit, že na splnění, resp. platnost závazků podle této smlouvy o smlouvě budoucí mají účastníci zjevně diametrálně odlišný náhled, z čehož vyplývá i snaha žalobkyně tento náhled procesně prosadit.
21. Při hodnocení žalobního požadavku, vztaženého k nařízení předběžného opatření usnesením Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 4. 10. 2019, jímž měl být podle žalobkyně šikanózně odklizen její návrh na vklad ze dne 20. 9. 2019, by podle odvolacího soudu dále nemělo zůstat přehlédnuto, že se v tomto případě nejednalo o první návrh na vklad podle předmětné kupní smlouvy. Z již soudem prvního stupně k důkazu provedených soudních rozhodnutí plyne, že usnesením ze dne 9. 7. 2019, sp. zn. 10 Nc 1033/2019, nařídil Obvodní soud pro Prahu 4 k předchozímu návrhu žalované předběžné opatření shodného znění. Toto usnesení bylo změněno usnesením Městského soudu v Praze ze dne 22. 8. 2019, sp. zn. 55 Co 258/2019, tak, že se návrh zamítá. Tento předchozí návrh žalované na nařízení předběžného opatření měl být podle žalobních tvrzení reakcí na (první) návrh na povolení vkladu vlastnického práva podle předmětné kupní smlouvy, doručený katastrálnímu úřadu již dne 1. 7. 2019. O výsledku tohoto vkladového řízení žalobkyně neuvedla v žalobě více, než že vklad „nemohl být proveden“.
22. Pokud jde o právní posouzení věci, soud prvního stupně nepochybil určením pro něj rozhodné právní normy (ustanovení § 77a o. s. ř.) a správně kvalifikoval i z něj se podávající předpoklady odpovědnosti navrhovatele předběžného opatření za škodu vzniklou v důsledku nařízení předběžného opatření zaniklého nebo zrušeného z jiného důvodu než vyhovění návrhu ve věci samé nebo uspokojení navrhovatelova práva.
23. Odvolací soud sdílí i úsudek soudu prvního stupně, že předběžné opatření nařízené usnesením obvodního soudu ze dne 4. 10. 2019 těmto podmínkám vyhovuje, bylo-li toto usnesení zrušeno jako nepřezkoumatelné.
24. Poté, co soud prvního stupně shledal takto naplněným první z kumulativně stanovených předpokladů odpovědnosti žalované za škodu, se správně zaměřil na předpoklad druhý, představovaný vztahem příčinnosti mezi nařízeným předběžným opatřením a vznikem (tvrzené) škody.
25. Soudem prvního stupně v tomto ohledu vyvozené právní závěry, na nichž založil zamítnutí žaloby, odvolací soud rovněž sdílí, pro stručnost na ně úvodem odkazuje a dodává k nim následující.
26. Příčinná souvislost je dána tehdy, je-li škoda podle obvyklého chodu věcí i obecné zkušenosti adekvátním následkem protiprávního úkonu.
27. Škodním následkem v souzené věci má být sleva z kupní ceny sjednaná dodatkem kupní smlouvy uzavřeným dne 23. 12. 2019.

Shodu s prvopisem potvrzuje J.H.

28. I odvolací soud je – stejně jako soud prvního stupně – toho názoru, že příčinou uzavření tohoto dodatku, a tudíž vzniku tvrzené škody, nemohlo být dne 4. 10. 2019 nařízené předběžné opatření, bylo-li zrušeno již před uzavřením dodatku, čímž „obživly“ právní účinky dne 20. 9. 2019 podaného návrhu na vklad, pozbyté předtím ve smyslu ust. § 76f odst. 2 o. s. ř. (k tomu viz žalovanou správně odkazovaný rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30. 8. 2021, sp. zn. 21 Cdo 1708/2011).
29. Jakkoliv se i podle názoru odvolacího soudu – potud ve shodě s žalobkyní – nemusí jevit pravděpodobným, že by katastrální úřad „stihl“ povolit vklad do 30. 12. 2019 jakožto posledního dne šestiměsíční lhůty, v níž byla kupující oprávněna odstoupit od smlouvy (když 28. 12. 2019 připadl na sobotu; k tomu viz § 605 odst. 2, § 607 o. z.), nelze povolení vkladu v této lhůtě vyloučit. Verifikaci této skutečnosti nicméně vyloučila sama žalobkyně tím, že spolu s kupující vzaly zpět návrh na povolení vkladu, činíce tak zjevně (soudě podle žalobní argumentace) v přesvědčení (mylném), že jej katastrální úřad i přes zrušení předběžného opatření stejně zamítne. Uvedený souhlasný projev vůle, jenž byl vlastní příčinou nevyhovění vkladovému návrhu katastrálním úřadem, pak rozhodně nelze vyložit jako důvod na straně prodávající, zakládající právo kupující odstoupit od smlouvy.
30. V souvislosti s odstoupením pak odvolacímu soudu nezbyvá než přitakat úvahám žalované, že kupující by se jen stěží mohla dovolávat důvodů odstoupení, vzala-li s žalobkyní zpět návrh, jemuž nevyhovění by mělo založit právo na odstoupení. Tomu, že by kupující od smlouvy skutečně odstoupila, nenasvědčuje ani proklamace stran v dodatku, podle něž spolu budou dále jednat i po 30. 4. 2020, nedejde-li k povolení vkladu ani do tohoto data.
31. Odvolací soud rovněž zdůrazňuje, že jedním z kritérií, ze kterého vychází teorie adekvátnosti příčinné souvislosti, je i objektivní *předvídatelnost* škodního následku ze strany škůdce (k tomu srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 10. 2019, sp. zn. 32 Cdo 4261/2018, a v něm citovanou judikaturu). V souzené věci přitom mohlo být pro žalovanou jako navrhovatele předběžného opatření poskytnutí slevy z kupní ceny jen stěží předvídatelné již proto, že k němu došlo až po zrušení předběžného opatření.
32. Při hodnocení právně relevantních příčin vzniku situace, kdy vlastnické právo kupující nebylo zapsáno do katastru nemovitostí ani bezmála šest měsíců po uzavření kupní smlouvy, konečně podle odvolacího soudu nelze odhlédnout ani od skutečnostech uvedených shora pod bodem 21 odůvodnění. Není sice zřejmé, co vedlo k neprovedení vkladu podle návrhu ze dne 1. 7. 2019, bylo-li předběžné opatření nařízené usnesením obvodního soudu ze dne 9. 7. 2019 odklizené již usnesením odvolacího soudu ze dne 22. 8. 2019. Došlo-li nicméně i zde ke zpětvzetí vkladového návrhu, jak by bylo možné usuzovat ze zpětvzetí návrhu následujícího, pak by se jednalo o další okolnost tížící z pohledu marného plynutí zmíněné šestiměsíční lhůty strany kupní smlouvy, a nikoliv žalovanou.
33. Z vyložených důvodů odvolací soud potvrdil napadený rozsudek soudu prvního stupně jako věcně správný (§ 219 o. s. ř.), a to jak ve výroku o věci samé, tak v závislém výroku o nákladech řízení. Na soudem prvního stupně provedené vyčíslení výše nákladů v řízení plně úspěšné žalované postačí pro stručnost odkázat, jím provedené aplikaci příslušných ustanovení advokátního tarifu odvolací soud nemá co vytknout. Odvolací námitky žalované ohledně nepřiznání dalších dvou úkonů právní služby odvolací soud neshledal důvodnými.
34. Pokud jde o nahlížení zástupce žalované do spisu, k němuž došlo na samém počátku řízení dne 2. 12. 2020, z usnesení Nejvyššího soudu ze dne 8. 9. 2015, sp. zn. 22 Cdo 1176/2015, a další tam citované judikatury plyne, že za úkon právní služby spočívající v nahlížení a studiu spisu odměna advokátovi zpravidla nepřínáleží, neboť studium spisu je zahrnuto v úkonu právní služby převzetí a přípravy zastoupení. Nejvyšší správní soud sice v usnesení ze dne 29. 4. 2008, č. j. 5 Azs 33/2008-40, připustil z tohoto pravidla posléze i v civilní judikatuře aprobovanou výjimku, ta je však aplikována zdrženlivě, a tedy v případech, kdy se prostudování spisu svým významem blíží prostudování trestního

spisu při skončení vyšetřování ve smyslu § 11 odst. 1 písm. f) AT. Nezbytnost a ospravedlnitelnost aplikace takové výjimky dovolací soud shledal např. v situaci, kdy protistrana založí do spisu značné množství listin, s nimiž účastník nemá možnost se v potřebném čase jinak seznámit, a proto nahlédne do spisu. O takovou či obdobnou situaci však v dané věci podle odvolacího soudu nešlo. Jen tak skutečnost, že žalovaná před vyjádřením k žalobě neznala „zejména obsah dodatku ke kupní smlouvě, o který se tvrzený nárok žalobkyně opíral“, jak namítla v odvolání, nemůže honorování tohoto úkonu odůvodnit, byť se k žalobě vyjadřovala v režimu ustanovení § 114b o. s. ř. Situace, kdy žalovaný před vyjádřením k žalobě nezná obsah všech listin navržených žalobcem k důkazu k prokázání žalobních tvrzení, je ostatně poměrně běžná, na rozdíl od nahlížení do spisu v samotném úvodu občanského soudního řízení.

35. Další poradu s klientem, vykonanou podle žalovanou předloženého potvrzení dne 8. 12. 2020 a trvající 75 minut, odvolací soud neshledal účelně provedeným úkonem právní služby, a tudíž vynaloženým nákladem. Doložená první porada žalované s jejím zástupcem se totiž konala jen několik dnů předtím (26. 11. 2020), přičemž mezi oběma poradami žalovaná prostřednictvím svého zástupce právě jen nahlédla do spisu a seznámila se s obsahem několika stručných listin, jež byly přílohou žaloby.
36. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř. V odvolacím řízení úspěšně žalované, pokud jde o věc samu, podle nich přísluší náhrada nákladů sestávajících z odměny její advokátky za zastupování podle § 137 odst. 2 o. s. ř., § 6 odst. 1, § 7, § 8 odst. 1 a § 11 odst. 1 písm. g) a k) AT za vyjádření k odvolání a účast při jednání odvolacího soudu ve výši 2 x 18 300 Kč, náhrady hotových výdajů podle § 13 odst. 4 AT za totéž ve výši 2 x 300 Kč a náhrady za daň z přidané hodnoty, jíž je advokátka žalované plátcem, v zákonné sazbě 21%, počítané podle § 137 odst. 3 písm. a) o. s. ř. z odměny a náhrady v úhrnné výši 37 200 Kč, a tedy činící 7 812 Kč. Celkem tedy náklady odvolacího řízení žalované činí 45 012 Kč. Žalovaná sice neuspěla s odvoláním proti nákladovému výroku napadeného rozsudku, kterým se snažila prosadit navýšení jí přiznaných nákladů o částku 45 012 Kč. Žalobkyni však v souvislosti s odvoláním žalované nevznikly žádné náklady, neboť se k němu nevyjádřila a odvolací jednání bylo nařízeno k projednání věci samé, tj. odvolání žalobkyně.
37. O lhůtě k plnění ve výroku o nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 211 a § 160 odst. 1 část věty před středníkem o. s. ř.
38. O povinnosti žalobkyně zaplatit náklady odvolacího řízení k rukám advokátky žalované bylo rozhodnuto podle § 211 a § 149 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je přípustné** dovolání k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím soudu prvního stupně rozhodujícího v této věci ve lhůtě dvou měsíců ode dne jeho doručení, avšak jen za splnění podmínek dle § 237 o. s. ř., tedy jestliže napadené rozhodnutí odvolacího soudu závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí nebo na nařízení exekuce.

Praha 9. února 2022

Shodu s prvopisem potvrzuje J.H.

JUDr. Eliška Mrázková v. r.
předsedkyně senátu